

Yaşam Heybemden 79

– KENAN KOÇ · 06 Eylül 2017

Yürüyüp gittiğimiz hayat yolunda geri vites yoktur.

*** Alıp verdiğimiz nefeslerde, bıçak sırtında yaşamak. Endişeler avuçlarda; hayaller hep angarya. Biriktirilenler akıp gidiyor , bir umut bir bakmışsın sarıyor insanı umutsuzluk. Telaşlarımızı yüklemişiz sırttaki heybeye, yorulmuş ayaklarımız. Hasretler göz kırpmıyor uzaklardan, avunup gidiyor insan. Bedeni bir sonraki ana taşımak bilinmez. Hayat anaforlarında kaybolup gidiyorsun; ne kadar çoğaltsan da varlığını ey insan.

*** Çılgılık çılgılığa martılar; ağlaşıyor. Bir hüznü kaplamış gökyüzünü ; bu şehri terk edişinle yağmurlar boşalıyor bulutlardan. Hüznü, yağmurları bırakmışsın bana teselli. Sahil ıssız ve çılgına dönmüş dalgalar, silinmekte ayak izleri. Oynaşırken yakamozlar, ıslatıyor yağmur tenimi. Çaresiz ve öyle bitkinim ki. Titriyorum sensizliğin de , kahrediyorum inan .

**Bir hazan ayı geldi dayandı kapılara. Bir yanda bayram, bir yanda barış günü aldatmacasıyla. Bırakın kendiniz bayram yapmayı, tatsın garibanlar sevgiyi, eti, giydirin elbiseyi... Kandırmayın insanları dünya barış günü martavallıyla. Haydi susturun silahları ya !... Şimdi Eylül... Kırık dökük her yer. Hadi onarsanız. Açsa ya eylülde çiçekler ve hiç solmasalar ...İşte o zaman gönüllerde bayram var, barış var !

*** Kırdın üzdün. Hele sabah olsun gönlünü alırım dedin. Gece yarısı tanımadığın telefonda bir ses " o öldü ! " dedi. İçinde bir yangın ve keşkelerle dökülen gözyaşları ve pişmanlıklar. O halde; özür mü dileyeceksin , sonrası yok bu işin. Dilemelisin sıcağı sıcağına. Yarına veya sonrası vakte senetin mi var ?

*** Ne kadar profesyonel aktörleriz. İçimizden hakkımızı helal etmediğimiz kişinin cenazesinde hakkımızı dilimizle helal ederiz kerhen ve adi, şerefsiz olduğu halde iyi bilirdik diye şahitlik ederiz. Bunlar yetmiyormuş gibi omzumuzda taşırız içimizden beddua ederek. Neden ?.. Çıkarımız olanlara sahte sevgi ve saygı yalabalıkları. Varlıklı ve etkili makamdakilere el pençe divan, hazırolda . Ah be insanoğlu her türlü riya, sahtekarlıkta boğulmakta. Vay anam vay. Susmalıyız öyle ya.

*** Bu şehirden ayrılma zamanı artık. Yorgunluk , kırgınlık ve küskünlüklerimi bırakıyorum bu kente. Ve huzur dolu bir başka diyara başlayacak yolculuk. Orada sarhoş, kanatlarında şarkılar söyleyen martılarım bekliyor. Yeni hikayelere bir kaçış....

*** Adam hastane odasında onca ziyaretçisi, çiçek göndereni. Sadece politikayla iştiğal edenlerin çiçeklerinin fotoğraflarını çekip bu sayfalarda paylaşıyor.

Öte yandan cenazesi var onlarca iştirakçisi ve taziye dileklerinde bulunanlar var, çelenklerle dolmuş camii avlusu. Hiçbirini gözü görmüyor yine nerde protokol mensubu ve politikacılar var yayınladığı teşekkür mesajında onlar zikrediliyor.

Yani şahsen yıllardır bu alışkanlığa bir açıklama getiremiyorum. Abes bir anane halini almış. Nedir bu ya ? Bu tür olaylarda bile politik nemalanma peşindeyiz. Yazık !!!